

Sygn. akt *VI RCa 65/14*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Biernat-Kalinowska

Sędziowie: SO Lech Dłuski

SR del. do SO Wiktor Sienicki (spr.)

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa B. B.

przeciwko **T. B.**

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego T. B.

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 31 stycznia 2014 roku

sygn. akt III RC 117/13

apelację oddala.

sygn. akt VI RCa 65 / 14

UZASADNIENIE

Powódka B. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego T. B. alimentów w kwocie 2500 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca do rąk powódki wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że zawarła związek małżeński z pozwanym, który został rozwiązany przez rozwód. Dodała, że początkowo pożycie stron układało się dobrze, później zaś uległo pogorszeniu ze względu na nadużywanie alkoholu przez pozwanego. Postawa pozwanego doprowadziła do licznych zadłużeń co spowodowało wyjazd pozwanego najpierw do N., później zaś do S.. Pozwany nie dbał przy tym, w opisanym okresie o dobro rodziny, zmuszając powódkę do korzystania z pomocy przyjaciół i rodziny. Wtedy to, w obawie o byt własny i syna powódka skłoniła pozwanego do ustalenia notarialnej rozdzielności majątkowej. Następnie pożycie stron uległo poprawie, pozwany namówił powódkę do wyjazdu z dzieckiem do S., gdzie założył dobrze prosperującą działalność gospodarczą. W okresie 2009-2012r. rodzinie wiodło się bardzo dobrze, powód powiększał majątek, strony korzystały z zagranicznych wycieczek, a powódka dysponowała kwotą 10 000 zł miesięcznie jedynie na własne wydatki. Następnie jednak pozwany zaczął zdradzać żonę i przestał łożyć na utrzymanie rodziny, w związku z czym powódka została

zmuszona do powrotu do Polski. Wówczas pozwany złożył pozew o rozwód przed Sądem w S.. W postępowaniu rozwodowym Sąd (...)wydał wyrok częściowy orzekający rozwód oraz przydzielając tymczasowo dom w S. na własność pozwanego do czasu rozstrzygnięcia sprawy o podział majątku. Wobec powyższego powódka została zmuszona do zaciągnięcia pożyczek oraz zmuszona do wynajęcia mieszkania w Polsce. Podkreśliła ona że w chwili obecnej nie pracuje i nie posiada żadnego dochodu, nadto choruje przewlekłe. Powyższe okoliczności sprawiły, że powódka popadła w stan niedostatku, natomiast pozwany dysponuje wysokim dochodem.

Pozwany T. B. w odpowiedzi na pozew wniósł o jego oddalenie w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazał, że od samego początku istnienia między stronami małżeństwa, zapewniał powódce i ich dziecku odpowiednie warunki bytowe. W tym celu wyjechał za granicę, natomiast powódka pomimo tego, że mogła pracować, nigdy tego nie robiła i nie partycypowała w kosztach utrzymania rodziny. Wielokrotnie pozwany próbował przekonać powódkę do podjęcia pracy, jednak powódka nie chciała o tym nawet słyszeć. Podniósł on, że zamiast tego powódka narzekała na brak wystarczających środków finansowych. Zarzucił jej, że zaczęła utrzymywać kontakty z innymi mężczyznami. Pozwany zaprzeczał twierdzeniom powódki, jakoby nadużywał alkoholu, nadto wskazywał, że powódka nie zawarła żadnej umowy pożyczki, albowiem posiadała środki finansowe od niego. Podkreślił, że choroby powódki nie uniemożliwiają jej podjęcia zatrudnienia. Dodał, że w 2007 r. strony ustanowiły umownie rozdzielność majątkową i wówczas powódka przez krótki okres pracowała. W tym czasie wyprowadziła się ona również z mieszkania stron i zamieszkała z nowym partnerem. Następnie zaś powróciła do pozwanego i ponownie zaprzestała pracy. Pozwany kilkakrotnie proponował powódce zatrudnienie we własnej firmie jednak wymieniona konsekwentnie odmawiała. W ocenie pozwanego powódka gardzi pracą, a jej roszczeniowa postawa wobec pozwanego nie znajduje żadnego wytłumaczenia.

Wyrokiem z dnia 31 stycznia 2014 r w sprawie III RC 117/13 Sąd Rejonowy w Olsztynie zasądził od pozwanego T. B. na rzecz B. B. alimenty w kwocie po 2000 zł miesięcznie płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 1 lutego 2013r przy ustaleniu , że na poczet zasądzonej kwoty alimentów podlegają wszelkie wyegzekwowane bądź uiszczone dobrowolnie przez pozwanego kwoty ustalone w postanowieniu o zabezpieczeniu.

Sąd I instancji dokonał przy tym następujących ustaleń faktycznych :

Powódka B. B. oraz pozwany T. B. byli niegdyś małżeństwem. Ze związku tego pochodzi pełnoletni obecnie B. B. (1).

Małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód na mocy wyroku częściowego Sądu (...)w E.z dnia 25 lipca 2012r. w sprawie o nr (...)bez orzekania o winie. Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 16 sierpnia 2012r. Powyższym wyrokiem Sąd ten przyznał pozwanemu prawo pozostawania we wspólnym mieszkaniu stron do chwili rozstrzygnięcia sprawy prawomocnym wyrokiem, nie później jednak niż do zakończenia podziału majątku.

Przed rozwodem strony początkowo tworzyły zgodny związek. Pozwany podczas trwania związku pracował i utrzymywał rodzinę. W tym czasie prowadził działalność gospodarczą w Polsce, w okresie późniejszym zaś wykonywał pracę zarobkową na terenie N.a następnie wyjechał do S., gdzie założył własną działalność gospodarczą. Powódka została wówczas w Polsce i w 2006r. zaciągnęła pożyczkę od osoby prywatnej w kwocie 60 000 zł. W dniu 9 stycznia 2007r. strony w formie aktu notarialnego zawarły umowę o ustanowieniu rozdzielności majątkowej. W 2009r. powódka wraz z synem wyjechała do pozwanego na teren S.. Strony tworzyły wspólne gospodarstwo domowe, powódka nie pracowała opiekując się domem i dzieckiem. W trakcie pobytu w S. powódka uczęszczała na kurs języka (...)dla cudzoziemców. Ukończyła dwa z czterech poziomów kursu.

Obecnie powódka jest osobą bezrobotną, niezarejestrowaną w Urzędzie Pracy. Ze względu na zdiagnozowaną u niej depresję i przyjmowanie silnych leków jest osobą niezdolną do podjęcia pracy zarobkowej i jazdy pojazdami mechanicznymi. Nadto leczy się ona na niedoczynność tarczycy, chorobę hashimoto, gastropatię rumieniową, refluks żołądkowo - przełykowy. W związku z powyższymi schorzeniami znajduje się pod opieką lekarza endokrynologa oraz psychiatry. Ponosi koszty badań lekarskich w związku z brakiem ubezpieczenia zdrowotnego. Jednorazowy koszt

porady to kwota około 100 zł. Koszt zakupu leków to natomiast kwota około 100 zł miesięcznie. Po powrocie do Polski, powódka będąc pozbawiona środków na utrzymanie, zaciągnęła pożyczkę od osoby prywatnej na kwotę 40 000 zł z 10% odsetkami oraz terminem płatności do dnia 01 stycznia 2013r. Zamieszkuje obecnie wraz z pełnoletnim synem stron w wynajętym mieszkaniu na ul. (...)w O.. Wcześniej zaś po rozstaniu z pozwanym i powrocie do Polski wynajmowała mieszkanie na ul. (...), za które uiszczala miesięcznie łącznie z opłatami kwotę około 1400 zł. Obecnie koszt wynajmu mieszkania wraz z opłatami to kwota 1500 zł miesięcznie. Opłacała ona także rachunki za telewizję satelitarną z której korzystał pozwany na terenie S. Roczny koszt poniesiony przez nią z tego tytułu to 480 zł. Syn stron ma obecnie (...)lat, uczy się w systemie korespondencyjnym w S.. Jest on osobą bezrobotną i pozostaje na utrzymaniu matki. Nie utrzymuje kontaktu z pozwanym, ani z jego rodziną. Powódka korzysta z pomocy finansowej swojego ojca, który przebywa w Ośrodku dla Głuchoniemych w O. oraz matki chrzestnej syna.

Pozwany jest współwłaścicielem firmy (...)zajmującej się pracami budowlanymi na terenie S.. W tym samym przedsiębiorstwie jest on zatrudniony i z tego tytułu otrzymuje miesięcznie wynagrodzenie w kwocie 31 000 koron (...)brutto. Netto kwota ta to 20 084 koron (...). W skład majątku wymienionej firmy wchodzi 5 samochodów w tym 2 osobowe. Zatrudnia ona 4 pracowników. Zyski firmy przeznaczone są na jej dalszy rozwój oraz zabezpieczenie wypłat pracowników. Pozwany jest właścicielem nieruchomości zabudowanej domem o powierzchni użytkowej około 100 m² położonym w S. oraz samochodu marki A. (...)rok prod. 2009, o pojemności silnika 3,2 litra. Według testamentu sporządzonego przez dziadka pozwanego, posiada on 1/2 udziału we własności mieszkania położonego w Polsce, a w którym zamieszkuje babcia pozwanego. Pozwany nie wniósł o stwierdzenie nabycia spadku. W dniu 23 kwietnia 2012r. pozwany sprzedał prawo własności mieszkania o nr (...)położonego w E., pod adresem (...)za kwotę 270 000 koron (...)Pozwany ponosi następujące opłaty: 1551 koron (...)tytułem opłaty za abonament telewizyjny, telefoniczny oraz internet raz na kwartał, 7157 koron (...)raz na rok tytułem opłaty za ubezpieczenie samochodu, 3499 koron (...)tytułem podatku od pojazdu, 4658 koron (...)tytułem składek na polisy ubezpieczeniowe, około 600 koron (...)tytułem opłaty za energię elektryczną, wywóz śmieci, wodę, centralne ogrzewanie oraz pozostałe opłaty. Na dzień 02 lipca 2013r. pozwany posiadał na koncie środki w wysokości 9 841,67 koron (...), natomiast należność do spłacania z tytułu kredytu mieszkaniowego wynosiła 892 173 koron (...). Miesięczna rata kredytu to kwota od 4127 do 5053 koron (...), w zależności od zmiennej stopy procentowej. Pozwany zamieszkuje sam, nie posiada osób na utrzymaniu. W dniu 12 listopada 2013r. zdiagnozowano u pozwanego epizod depresyjny w stopniu umiarkowanym. Pozwany podjął leczenie i w chwili obecnej czeka na orzeczenie lekarskie.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy wskazał że w jego ocenie powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków a także zeznaniach stron postępowania w części, w której zostały poparte złożonymi dokumentami oraz zeznaniami świadków. Wiarygodność dokumentacji w aktach sprawy nie budziła wątpliwości sądu, nie była ona także kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd I instancji co do zasady nie odmówił wiary powyższym dowodom. Odnośnie zeznań świadków wskazano jednak, że osoby te, będące blisko związane z jedną ze stron procesu, odmiennie oceniały okoliczności w zakresie relacji między małżonkami w trakcie trwania małżeństwa oraz w zakresie ich obecnej sytuacji finansowej i materialnej, opowiadając się na korzyść jednej z nich. Odnosząc się zaś do zeznań stron, Sąd Rejonowy nie dał wiary części zeznań pozwanego.

Sąd I instancji wskazał, że w judykaturze oraz doktrynie aprobowany jest pogląd, iż świadczenia alimentacyjne między rozwiedzionymi małżonkami stanowią kontynuację powstałego przez zawarcie małżeństwa obowiązku wzajemnej pomocy w zakresie utrzymania i trwają mimo rozwodu, aczkolwiek w postaci zmodyfikowanej (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 1955 r., I CO 27/55-OSN 1956, poz. 33).

Zgodnie z treścią art. 60 § 1 krio małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

Stan niedostatku zachodzi wtedy, gdy uprawniony nie ma możliwości zarobkowych i majątkowych pozwalających na pełne zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb (tak orzeczenie SN z dnia 19 maja 1975 r., III CRN 55/75). Podkreślić należy, że w niedostatku pozostaje nie tylko taki uprawniony, który nie dysponuje żadnymi środkami utrzymania, ale także taki, którego usprawiedliwione potrzeby nie są w pełni zaspokojone (por. wyrok SN z dnia 20 stycznia 2000 r., I CKN 1187/99 - niepubl.).

Zaspokojenie potrzeb każdego człowieka powinno nastąpić przede wszystkim z jego własnych środków. Dotyczy to dochodów z pracy, z majątku, ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Za znajdujące się w niedostatku zatem należy uważać osoby, które nie mogą własnymi siłami zaspokoić usprawiedliwionych potrzeb, nie posiadają własnych środków w postaci wynagrodzenia za pracę, emerytury, renty ani też dochodów z własnego majątku. Natomiast usprawiedliwione potrzeby to takie, których zaspokojenie zapewni uprawnionemu normalne warunki bytowania, odpowiednie do jego stanu zdrowia i wieku. (tak wyrok SN z dnia 7 września 2000 r., I CKN 872/00).

W pierwszej kolejności podkreślono, że okoliczności pożycia stron w trakcie trwania małżeństwa były nieistotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Sąd Rejonowy jest związany rozstrzygnięciem Sądu (...) w E.z dnia 25 lipca 2012r. w sprawie o nr (...) zawartym w wyroku rozwiązującym małżeństwo stron odnośnie tego, iż rozwód między stronami został orzeczony. Okoliczność, z której winy doszło do rozkładu pożycia małżonków, zgodnie z procedurą Sądu w S. nie była przedmiotem ustaleń tego Sądu. Skutkiem tego okoliczność ta, po przeniesieniu na grunt procedury polskiej powoduje przyjęcie, że żadne z małżonków nie ponosi winy za rozkład pożycia stron, a w konsekwencji przyjęcie, że rozwód stron nastąpił bez orzekania o winie.

Sąd Rejonowy nie mógł zatem czynić w tym względzie ustaleń faktycznych.

W konsekwencji jedynym kryterium, przy spełnieniu którego powódka mogłaby skutecznie dochodzić od pozwanego alimentów było wykazanie, iż znajduje się ona obecnie na skutek rozwodu w niedostatku, zaś pozwany posiada możliwości finansowe i majątkowe które pozwalałyby mu łożyć na jej rzecz alimenty.

W okolicznościach niniejszej sprawy bezspornym w ocenie Sądu Rejonowego był fakt, że w chwili obecnej powódka nie posiada żadnych dochodów, które mogłaby przeznaczyć na zaspokojenie swoich usprawiedliwionych potrzeb. Pozwany próbował natomiast wykazać, że powódka może pracować i jej stan zdrowia nie stoi temu na przeszkodzie. Sąd I instancji nie znalazł jednak powodu, żeby nie dać wiary przedłożonemu przez powódkę zaświadczeniu lekarskiemu z którego wynika, że powódka z powodu depresji i przyjmowania silnych leków nie jest w stanie podjąć pracy zarobkowej. Sąd Rejonowy oddalił w tym zakresie wnioski dowodowy pełnomocnika pozwanego o przeprowadzenie badań stron przez lekarza psychiatrę na okoliczność możliwości świadczenia pracy, okoliczności te zostały już bowiem dostatecznie wykazane przedłożonymi przez strony zaświadczeniami lekarskimi, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu. Wobec powyższego uznać należało, że bez wątplenia powódka znajduje się obecnie w niedostatku.

Odnośnie usprawiedliwionych potrzeb powódki to wskazano, że aktualnie składają się na nie koszty wynajmu mieszkania w kwocie 1500 zł miesięcznie, koszty zakupu lekarstw w wysokości około 100 zł miesięcznie, koszty wizyt lekarskich – około 100 zł za jedną wizytę. Podkreślono, że koszty te ze względu na udokumentowany stan zdrowia powódki są konieczne. Nadto do kosztów tych należy wliczyć koszty zakupu żywności, odzieży. Ostatnie z wymienionych kosztów Sąd przyjął opierając się w tym zakresie na zasadach wiedzy i doświadczenia życiowego na kwotę około 800 zł miesięcznie. Całość kosztów utrzymania powódki wyliczono zatem na kwotę 2500 zł miesięcznie dochodzoną pozwem.

Sąd I instancji podniósł jednak, że wysokość świadczeń alimentacyjnych wyznaczają nie tylko usprawiedliwione potrzeby powódki, ale również możliwości finansowe i majątkowe pozwanego. Sąd Rejonowy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego uznał, że sytuacja materialna pozwanego jest korzystna. Po pierwsze pozwany

jest współwłaścicielem prężnie działającej firmy na terenie S.. Firma ta zatrudnia 4 pracowników, nadto posiada majątek w postaci 5 samochodów. Pozwany przyznał w toku postępowania, że firma jest w dobrej kondycji finansowej, wypracowuje zyski, nie posiada zadłużeń. Pozwany podkreślał co prawda, że zyski przeznaczane są na jej rozwój, jednak w tym zakresie decyzje te w 50 % zależą od samego pozwanego. Nadto pozwany jest zatrudniony w powyższej firmie i uzyskuje z tego stały miesięczny dochód w wysokości około 20 000 koron (...)miesięcznie. Jego miesięczne zobowiązania w postaci opłat, podatków oraz raty kredytu nawet przy założeniu jej wyższej wysokości tj. 5053 koron (...), kształtują się maksymalnie na sumę 7451,15 koron (...). Pozwany dysponuje zatem kwotą około 12 548, 85 koron (...)na zakup żywności, odzieży oraz pozostałe swoje wydatki. Podkreślenia wymaga, że pozwany nie łoży na utrzymanie pełnoletniego syna stron, którego koszt utrzymania obciąża powódkę. Nadto nie ma on innych osób na swoim utrzymaniu. Dodatkowo wskazać należy, że część kosztów pozwany wlicza w koszty działalności firmy. Niezrozumiałym bowiem jest, fakt opłacania przez pozwanego ubezpieczenia oraz opłat od posiadania pojazdu - skoro jak twierdzi pozwany – samochód który użytkuje jest własnością firmy. W tym zakresie wskazać należy także na to, że pozwany w toku procesu stwierdził, że sprzedane przez niego mieszkanie było własnością firmy. Nadto pozwany jest właścicielem 1/2 udziału w prawie własności mieszkania położonego w Polsce oraz wyłącznym właścicielem nieruchomości zabudowanej domem na terenie S.Sąd I instancji uznał zatem że sytuacja finansowa pozwanego jest lepsza niż wynika to z twierdzeń samego pozwanego. Niemniej jednak, w ocenie Sądu I instancji, nawet tak ustalone możliwości finansowe i majątkowe pozwanego nie pozwalają mu łożyć na utrzymanie powódki alimentów w żądanej przez nią wysokości. Faktem notoryjnym jest bowiem fakt, że nie sposób dokonywać prostego przeliczenia wynagrodzenia pozwanego uzyskiwanego w S.do dochodów i cen towarów osób zamieszkujących w Polsce. Oczywistym jest bowiem, że ceny towarów i usług na terenie S.są odpowiednio wyższe i dostosowane od poziomu wynagrodzeń obywateli (...). Pozwany argumentując za oddaleniem powództwa wskazywał na zdiagnozowany u niego epizod depresyjny w stopniu umiarkowanym. W tym zakresie wskazać jednak należy, że z przedłożonego przez niego zaświadczenia lekarskiego nie wynika, że jest on osobą niezdolną do pracy zarobkowej, ponadto jak wskazano powyżej, jako współwłaściciel firmy jest on w stanie czerpać z niej dochody, nawet nie świadcząc pracy na jej rzecz.

Mając więc na uwadze opisane okoliczności Sąd I instancji ustalił wysokość alimentów od pozwanego na rzecz powódki na kwotę 2000 zł miesięcznie. Kwota ta zdaniem Sądu Rejonowego z jednej strony ułatwi zaspokojenie podstawowych potrzeb powódki, a z drugiej mieści się w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Sąd I instancji zasądził alimenty od dnia wniesienia powództwa tj. 01 lutego 2013r. z tym zastrzeżeniem, że na poczet zasądzonych w pkt I wyroku kwoty alimentów podlegają wszelkie wyegzekwowane bądź uiszczone dobrowolnie przez pozwanego na rzecz powódki kwoty ustalone postanowieniem o zabezpieczeniu z dnia 24 maja 2013r.

Na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powódki ustawowe odsetki na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat świadczenia.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako nazbyt wygórowane i przekraczające możliwości finansowe i majątkowe pozwanego.

Z uwagi na częściowe uwzględnienie powództwa Sąd I Instancji na podstawie art. 100 kpc zniósł między stronami koszty procesu.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Na podstawie art. 1082 k.p.c. nadano klauzulę wykonalności z urzędu.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją pozwany.

Wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez niewłaściwą interpretację treści art. 60 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego polegająca na nieuprawnionym przyjęciu, że pojęcie niedostatku jest tożsame z niemożnością zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb podczas gdy pojęcie niedostatku należy rozumieć wężiej.

Ponadto skarżący zarzucił naruszenie przepisów procesowych to jest art. 278 § 1 w zw. z art. 217 § 1 kpc poprzez oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z badań biegłego psychiatry na okoliczność czy powódka jest rzeczywiście niezdolna do pracy oraz art. 233 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegającej za uznanie za wiarygodne zeznań powódki w zakresie jej twierdzeń o pozostawaniu w niedostatku.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł (jak sprostował podczas rozprawy apelacyjnej) o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości albo ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł , że Sąd I instancji niezasadnie przyjął , że powódka znajduje się w niedostatku.

Pojęcie to jest węższe niż zakres określenia " usprawiedliwione potrzeby" na które powołuje się sąd.

Powódka unikała pracy w czasie trwania małżeństwa i pozostawała na wyłącznym utrzymaniu pozwanego.

Przedstawione przez nią zaświadczenia lekarskie nie są wystarczającym dowodem aby uznać ją za osobę rzeczywiście niezdolną do pracy.

Stąd też oddalenie wniosku o dowód z badań przez biegłego lekarza było błędne i jednocześnie wpłynęło na treść orzeczenia.

Pozwany cierpi na depresję , ma trudności w kontaktach z klientami przez co jego możliwości zarobkowe zmniejszyły się.

W sprawie o podział majątku powódka ubiegała się o przyznanie jej domu wskazując , że stać ją będzie na jego utrzymanie i że będzie się starała o podjęcie pracy.

Jej roszczenie o alimenty nie zostało uwzględnione.

Zdaniem skarżącego powódka przejawia postawę roszczeniową , chcąc nadal żyć kosztem pozwanego zamiast starać się o utrzymanie własnymi siłami.

Powódka wniosła odpowiedź na apelację, domagając się jej oddalenia.

Wskazała , że jej stan zdrowia , rozliczne schorzenia , na które cierpi powoduje, że nie jest w stanie pracować i utrzymywać się samodzielnie.

Jej stan zdrowia i schorzenia , aczkolwiek zaczęła się leczyć już wcześniej, uległy pogorszeniu w związku z rozwodem.

Powódka wskazała, że nawet świadkowie ze strony pozwanego, w tym członkowie jego rodziny potwierdzili , że jego firma radzi sobie dobrze zaś o sytuacji powódki nie mają wystarczającej wiedzy.

Powódka podała, że w trakcie małżeństwa gdy rodzinę utrzymywał mąż żyła dostatnie i nie jest prawdą , że narzekała na brak pieniędzy.

Wskutek rozwodu musi wynajmować mieszkanie , pomaga też synowi , który od ojca nie otrzymuje żadnego wsparcia.

Dodała , że obroty firmy pozwanego wciąż rosną , zatrudnia ona 10 osób i posiada kapitał zakładowy.

Ponadto pozwany zarobił na sprzedaży mieszkania w S..

W ocenie powódki wydany wyrok jest prawidłowy i nie ma podstaw aby go zmieniać.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd I instancji dokonał prawidłowym ustaleń faktycznych , które Sąd odwoławczy podziela i przyjmuje za swoje.

Odnosząc się zaś do zarzutów apelacji wskazać trzeba w pierwszej kolejności , że Sąd Rejonowy dokładnie wyjaśnił pojęcie niedostatku w rozumieniu zarówno ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego jak też sądów powszechnych oraz doktryny prawa rodzinnego.

Godzi się w tym miejscu przypomnieć , że stan niedostatku to niemożność zaspokojenia wszelkich usprawiedliwionych potrzeb i tak dokładnie przyjął Sąd I instancji.

Tymczasem skarżący zdaje się utożsamiać stan niedostatku z pojęciem biedy zaś takie postawienie sprawy jest sprzeczne z dotychczasowym dorobkiem orzecznictwa i doktryny.

Zasadnicze znaczenie ma w sprawie ocena rzeczywistej sytuacji powódki bo wokół tej kwestii koncentruje się pozwany.

Nie przytoczył on konkretnych argumentów , że nie stać go na płacenie zasądzonych alimentów skupiając się na twierdzeniu , że powódka może pracować.

Ocena rzeczywistych możliwości powódki nie może się odbywać w oderwaniu od realiów społeczno-ekonomicznych i historii jej dotychczasowego życia.

Powódka ma(...)lata , wyszła za mąż w wielu lat (...).

Przed zawarciem związku małżeńskiego nie pracowała, nie zdobyła wykształcenia ani zawodu.

W trakcie małżeństwa zajmowała się prowadzeniem domu przez co pozwany mógł całą energię i czas poświęcić na działalność zawodową i zarabianie pieniędzy na utrzymanie rodziny.

Wskutek rozwodu znalazła się w , obiektywnie rzecz biorąc , bardzo trudnej sytuacji życiowej i majątkowej.

W jej sytuacji można ewentualnie rozważać podjęcie niewykwalifikowanej pracy, o którą powódka musiałaby rywalizować z młodymi i zdrowymi osobami , których możliwości psychofizyczne są znacznie większe.

Powódka złożyła aktualne zaświadczenie o stanie zdrowia stwierdzające utrzymywanie się przeciwwskazań do podjęcia pracy.

Nie sposób podważyć, że cierpi na rozliczne schorzenia , wpływające także na funkcjonowanie społeczne i stan psychiczny.

W tej sytuacji,, przy uwzględnianiu uwarunkowań społeczno-ekonomicznych , zasadnie przyjął Sąd I Instancji , że nie ma potrzeby przeprowadzania badań powódki przez biegłego lekarza.

Z tych samych względów Sąd Okręgowy oddalił wnioski dowodowe złożone podczas postępowania apelacyjnego.

Ustalone i niewątpliwe okoliczności wskazują bowiem , że powódka nie jest w stanie zaspokoić swoich potrzeb samodzielnie i znajduje się w niedostatku.

Odnosząc się zaś do argumentów skarżącego dotyczących ubiegania się przez powódkę o przyznanie jej nieruchomości w S.wskazać trzeba, że Sąd w E.w S. dzieląc zresztą argumenty pozwanego stwierdził , że jej możliwości utrzymania domu i deklaracje w powyższym zakresie wydają się mało wiarygodne.

Tak więc ocena zdolności powódki do realnego zarabiania w S.była ze strony Sądu w S. krytyczna , co dodatkowo potwierdza wnioski wyciągnięte przez Sąd Rejonowy w Olsztynie.

Powódka wyjaśniła zaś , że sama zrezygnowała z dochodzenia alimentów w Szwecji z uwagi na wynik konsultacji z prawnikiem przydzielonym jej z urzędu.

Wszystkie powyższe okoliczności wskazują , że orzeczenie Sądu Rejonowego co do podstaw zasądzenia alimentów na mocy art. 60 § 1 kro było zasadne.

Sąd I Instancji szczegółowo uzasadnił wysokość zasądzzonego świadczenia i co do zasady skarżący nie podniósł w tej materii zarzutów.

Podzielić też należało argumenty strony powodowej , że nawet źródła dowodowe związane z pozwanym wskazywały na jego dobrą sytuację materialną , pozwalającą na płacenie alimentów w zasądzonej wysokości.

Mając na uwadze powyższe Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów i wniosków apelacji i na mocy art. 385 kpc orzekł o jej oddaleniu

Przypomnieć w tym miejscu tylko należy, że co do zasady, zgodnie z art.60 § 3 kro obowiązek alimentacyjny pozwanego trwać powinien nie dłużej niż 5 lat od orzeczenia rozvodu.